DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)
17. oktober 1995 *

I de forenede sager C-59/94 og C-64/94,

angående to anmodninger, som Cour d'appel de Pau (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager,

Ministre des Finances

mod

Société Pardo & Fils (C-59/94),

og

Ministre des Finances

mod

Camicas SARL (C-64/94),

* Processprog: fransk.

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af position 2205 og 2206 i den kombinerede nomenklatur til den fælles toldtarif i de affattelser heraf, som fremgår af Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1) samt Kommissionens forordning (EØF) nr. 3174/88 af 21. september 1988 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 298, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, G. Hirsch (refererende dommer), og dommerne G.F. Mancini og F.A. Schockweiler,

generaladvokat: F.G. Jacobs
justitssekretær: R. Grass,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— société Pardo & Fils samt Camicas SARL ved advokatfirmaet Girard, Bournilhas og Citron, Paris

— den franske regering (sag C-59/94) ved sous-directeur Catherine de Salins, Udenrigsministeriets direction des affaires juridiques, og secrétaire des affaires étrangères Nicolas Eybalin, samme direktorat, som befuldmægtigede

— den spanske regering (sag C-64/94) ved Director General de Coordinación Jurídica e Institucional Comunitaria Alberto Navarro Gonzáles og Abogado del Estado Rosario Silva de Lapuerta, Servicio Jurídico del Estado ante el Tribunal de Justicia, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier, som befuldmægtiget, og advokat Hervé Lehmann, Paris,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. marts 1995,

afsagt følgende

Dom

1 Ved to domme af 8. december 1993, indgået til Domstolen den 11. og 15. februar 1994, har Cour d'appel de Pau i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål — som er enslydende i de to sager — vedrørende fortolkningen af position 2205 og 2206 i den kombinerede nomenklatur til den fælles toldtarif i de affattelser heraf, som fremgår af Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 3174/88 af 21. september

1988 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 298, s. 1).

2 Spørgsmålet er rejst under to tvister mellem selskaberne Pardo & Fils samt Camicas, som er sagsøgere i hovedsagen (herefter »Pardo« og »Camicas«), og Finansministeriet, som er sagsøgte i hovedsagen. Tvisterne vedrører tariferingen af en drikkevare benævnt »sangria«.

3 I 1988 og 1989 indførte Pardo og Camicas, som er franske toldklareringsselskaber, større mængder sangria til Frankrig fra Spanien.

4 På daværende tidspunkt blev der stadig opkrævet told mellem Kongeriget Spanien og de øvrige medlemsstater inden for en vis overgangsperiode.

5 Det fremgår af sagens akter, at den omhandlede sangria bestod af en blanding af vin af friske druer (over 50%), vand (mellem 30 og 36%), sukker samt frugtekstrakt. Indholdet af alkohol udgjorde 6,97%.

6 Pardo og Camicas anmeldte produkterne under position 2205, som vedrører »vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromatiske planter eller aromastoffer«.

De franske toldmyndigheder tariferede imidlertid sangriaen under position 2206 00, som vedrører »andre gærede drikkevarer (f.eks. cider, pærevin og mjød)«, og hvorefter der opkræves en højere told. Pardo og Camicas anlagde sag til omstødelse af denne tariferingsafgørelse.

7 Cour d'appel de Pau fastslog, at de to retstvister, som var indbragt for den, vedrørte det samme spørgsmål om fortolkningen af den fælles toldtarif og besluttede at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal en drikkevare, som benævnes sangria, der er fremstillet på grundlag af mere end 50% vin af friske druer (position 2204) tariferes under position 2205 eller position 2206 i den fælles toldtarif?«

8 Ved kendelse af 15. februar 1995 har formanden for Domstolens Anden Afdeling i medfør af procesreglementets artikel 43 forenet sagerne C-59/94 og C-64/94 med henblik på den mundtlige forhandling og dommen.

9 Med henblik på besvarelsen af det forelagte spørgsmål bemærkes, at de i 1988 og 1989 gældende affattelser af den fælles toldtarif, som fandt anvendelse ved tariferingen af varer efter den kombinerede nomenklatur, indeholdtes i nævnte

forordninger nr. 2658/87 og nr. 3174/88. De heri for sagen relevante positioner har samme ordlyd og lyder således:

—	2204	vin af friske druer, herunder vin tilsat alkohol; druemost, undtagen druemost henhørende under pos. 2009:
		...
—	2205	vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromatiske planter eller aromastoffer:
		...
—	2206 00	andre gærede drikkevarer (f.eks. cider, pærevin og mjød):
		...

10 Efter Domstolens faste praksis følger det såvel af retssikkerheds-som kontroltekniske hensyn, at det afgørende kriterium ved tarifering af varer normalt er disses objektive karakteristika og egenskaber, som beskrevet i den enkelte position i den fælles toldtarif og de supplerende bestemmelser til dennes afsnit og kapitler. Det fremgår endvidere af Domstolens faste praksis, at med henblik på fortolkningen af den fælles toldtarif udgør såvel de bestemmelser, der indleder kapitlerne i den fælles toldtarif, som Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger vigtige hjælpemidler til at sikre en ensartet anvendelse af toldtariffen, hvorfor de kan betragtes som gyldige midler til fortolkning af toldtariffen (dom af 9.8.1994, sag C-395/93, Neckermann Versand, Sml. I, s. 4027, præmis 5).

11 Det bemærkes, at den i sagen omhandlede drikkevare måtte tariferes i position 2205, såfremt den hverken indeholdt vand eller sukker, da den i så fald fuldstændigt ville svare til varebeskrivelsen »vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromatiske planter eller aromastoffer«.

12 Det må derfor undersøges, om en tarifering af den omhandlede vare under denne position ændres af, at den er tilsat vand og sukker.

13 Den franske regering har anført, at det fremgår af ordlyden såvel af position 2205 som af position 2204, at disse positioner kun omfatter rene vine, som ikke er tilsat nogen form for ikke-alkoholiske drikkevarer.

14 Dette argument kan imidlertid ikke tiltrædes.

15 Der skal herved henvises til de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende det kombinerede system, som er indeholdt i afsnit I, punkt A, i første del af bilag I til førnævnte forordninger nr. 2658/87 og nr. 3174/88.

16 Det fremgår nemlig af den almindelige bestemmelse 2.b), at »når et bestemt materiale nævnes i en positionstekst, henhører materialet under positionen såvel i ren tilstand som blandet med eller i forbindelse med andre materialer ...«. Følgelig omfatter position 2205 ikke udelukkende rene vine uden tilsætning af vand.

17 Denne fortolkning bekræftes af Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger vedrørende position 2204, hvorefter »drikkevarer, fremstillet på basis af vin, henhørende under position 2205« ikke er omfattet af position 2204. Det følger af

udtrykket »på basis af vin«, at de drikkevarer, som er omfattet af position 2205, bl.a. kan indeholde en vis mængde vand.

18 Ifølge den almindelige bestemmelse 3.b) afhænger tariferingen af blandede produkter af det materiale eller den bestanddel, som er karaktergivende, når det pågældende produkt, som det er tilfældet her i sagen, tilsyneladende kan tariferes under to positioner, uden at bestemmelsen i punkt 3.a) finder anvendelse.

19 Det er ubestridt, at den aromatiserede vin udgør den karaktergivende bestanddel i en drikkevare, der, som den i sagen omhandlede sangria, indeholder mere end 50% vin af friske druer, frugtekstrakt, vand og sukker. Den omstændighed, at der tilsættes en vis ikke større mængde vand og sukker, kan ikke ændre ved, at den aromatiserede vin udgør produktets karaktergivende bestanddel. Den i sagen omhandlede drikkevare henhører derfor under position 2205.

20 Dette resultat bekræftes af Kommissionens forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur, hvorefter position 2205 bl.a. omfatter »drikkevarer, der benævnes sangria, som er fremstillet på basis af vin, og som f.eks. er aromatiseret med citron eller appelsin«.

21 Det følger af det anførte, at det af den nationale ret forelagte spørgsmål må besvares med, at position 2205 i den kombinerede nomenklatur til den fælles toldtarif i de affattelser, som fremgår af forordning nr. 2658/87 og nr. 3174/88, skal fortolkes

således, at den omfatter en drikkevare, der benævnes sangria, og som består af mere end 50% vin af friske druer samt af vand, sukker og frugtekstrakt.

Sagens omkostninger

22 De udgifter, der er afholdt af den franske og spanske regering samt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i de sager, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Cour d'appel de Pau ved domme af 8. december 1993, for ret:

Position 2205 i den kombinerede nomenklatur til den fælles toldtarif — i de affattelser, som fremgår af Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif samt af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3174/88 af 21. september 1988 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen

og den fælles toldtarif — skal fortolkes således, at den omfatter en drikkevare, der benævnes »sangria«, og som består af mere end 50% vin af friske druer samt af vand, sukker og frugtekstrakt.

Hirsch Mancini Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. oktober 1995.

R. Grass G. Hirsch

Justitssekretær Formand for Anden Afdeling